

РЕШЕНИЕ

№ 20039

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 73 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ АНТ. СОПОТСКА
като разгледа докладваното от ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ Гражданско дело
№ 20231110121635 по описа за 2023 година

Предявени са кумулативно съединени установителни иски по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.150, ал.1, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и два иска по чл.422, ал.1 ГПК, вр. 86, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД твърди, че е сключил с ответника Т. И. Т. договор за продажба на топлинна енергия, по силата на който се е задължил и е доставял топлинна енергия в жилището му в гр.София, бул.Цар Освободител 17, вх.А, ет.1, ап.3 през периода май 2019 - април 2021 г. и е извършвал услугата дялово разпределение за периода септември 2019 - април 2021 г. Ответникът се е задължил да плаща цената ѝ и възнаграждение за услугата „дялово разпределение“, не е платил, изпаднал е в забава и е задължен за главните вземания заедно с обезщетения за забава. Сочи, че трето лице помагач – ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД, е сключило договори с ищеца и с етажната собственост в сградата, в която се намира процесният топлоснабден обект на ответника. И това дружество се е задължило към тях да установява показателите за потребената топлинна енергия в индивидуалните измервателни уреди в жилището на ответника и да води топлинно счетоводство. Твърди още, че е подал заявление по чл.410 от ГПК, но ответникът е възразил по реда на чл.414 ГПК, и това обуславя

интереса му да предяви настоящите искиове за установяване на вземанията си – 4675,68 лв. за периода май 2019 - април 2021 г. и 76,73 лв. - възнаграждение за услугата дялово разпределение за периода септември 2019 - април 2021 г. и 740,82 лв. – обезщетение за забава за периода 15.9.2020 - 7.10.2022 г., съответно 16,08 лв. – за периода 31.10.2019 – 7.10.2022 г. Моли и за осъждането на ответника за направените разноси по настоящото и по заповедното дело.

Ответникът Т. И. Т. оспорва исковите по основание и размер. Отрича да е собственик на имота и да е обвързан от договор за продажба на топлинна енергия за процесния имот. Позовава се на погасителна давност за част от претенциите на ищеца – предхождащите с три години подаването на заявлението по чл.410 от ГПК. Моли исковите да бъдат отхвърлени.

Трето лице помагач – ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД – не взема отношение по исковите.

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност, за да се произнесе взе предвид следното:

Видно от приложеното ч.гр.д. №57153/22 г. на СРС, II ГО, 73-ти с-в на СРС, ищецът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение за процесните суми. Издадена е заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, срещу която ответникът е подал възражение по реда на чл.414 ГПК. Това обуславя интереса на ищеца да предяви настоящите искиове за установяване на вземанията си.

От приетата по делото молба от ответника до ищеца с вх. №1846 от 10.6.2008 г. на последния е видно, че е поискал партидата за процесния имот да бъде на негово име. По същество този документ представлява предложение по смисъла на чл.14 ЗЗД за сключване на договор за продажба на топлинна енергия, което очевидно с изпълнението му от страна на ответника е било прието и между страните е възникнала целяната от тях облигационна връзка. Евентуалните съмнения за съществуването ѝ се разсейват от приетия по делото споразумителен протокол от 16.6.2008 г., в който ищецът и ответникът се договарят отчитането на топлинната енергия в абонатната стрния да се извършва от ищеца на база на предоставените данни то третото лице

помагач Техем сървисис ЕООД. Следователно, на осн. 153, ал.3 от Закона за енергетиката за процесния период е налице договор по чл.150, ал.1 ЗЕ между ищеца и ответника за продажба на топлинна енергия.

От заключението на приетата по делото комплексна съдебно-техническата и счетоводна експертиза се вижда, че количеството топлинна енергия, постъпило в топлоснабдената сграда, се измерва чрез т.нар. общ топломер, монтиран в абонатната станция. Уредът е проверен в лицензирана метрологична лаборатория и е годно техническо средство за измерване на потребената топлинна енергия през исковия период. Показанията му се отчитат ежемесечно. Дяловото разпределение на топлинната енергия в сградата, в която се намира процесният обект, се извършва от третото лице помагач съгласно посочените договори.

На ответника е начислявана топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване и за отопление на имота. Според вещото лице, уредите са редовно отчитани, като изчисленията са съобразени с техническите изисквания на Наредба № 2/2004г. за топлоснабдяването /отм./ и Наредба № 16-334/2007г.

Цената на потребената топлинна енергия в исковия топлоснабден обект през периода май 2019 - април 2021 г. е 4675,68 лв.; 76,73 лв. е размерът на начисленото възнаграждение за услугата дялово разпределение за периода септември 2019 - април 2021 г.; 740,82 лв. е законната лихва за исковия период 15.9.2020 - 7.10.2022 г., съответно 16,08 лв. – законната лихва, която е начислена въз основа на възнаграждението за услугата дялово разпределение за периода 31.10.2019 – 1.10.2022 г.

При така установените факти, съдът стигна до следните правни изводи:

Относно иска по чл.422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл.150 от ЗЕ.

Според чл.150, ал.1 ЗЕ Продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от комисията (КЕВР)

Според чл.153, ал.1 ЗЕ Всички собственици и титуляри на вещно право

на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл.140, ал.1, т.2 ЗЕ на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл.36, ал.3 ЗЕ

Ето защо, искът е обусловен от доказване от страна на ищеца на твърденията, че с ответника са обвързани от договор за продажба на топлинна енергия, реално доставеното количество и цената му, както и от страна на ответника – на възраженията му, че не е собственик или ползвател на процесния топлоснабден имот през исковия период.

Твърденията на ищеца, че процесният имот е топлоснабден, реалните количества доставена топлинна енергия и цената ѝ за исковия период, както и настъпването на падежите **не са оспорени от страна на ответника.**

Спори се единствено по отношение на това дали между страните през исковия период е действал договор за продажба на топлинна енергия. Съгласно т.1 на Тълкувателно решение от 17.5.2018 г. по 2/2017 на ОСГК *Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената ѝ.*

Настоящата хипотеза е същата, от обсъдените писмени доказателства – молба от ответника за разкриване на партида за процесния имот и споразумителен протокол е видно, че страните са обвързани от договор за продажба на топлинна енергия. Ето защо, е безпредметно да се обсъжда дали ответникът е собственик на имота. Последният е отправил предложение по смисъла на чл.14, ал.1 ЗЗД до ищеца за сключване на договор за продажба на топлинна енергия. Предложението е прието, което ес вижда от изпълнението

на договора от ищеца с доставяне на топлинната енергия и освен това, се вижда и от посочения споразумителен протокол между ответника и ищеца.

Възражението за погасяване на дълга за главница по давност е частично основателно. Съгласно чл.111, б. „в” ЗЗД периодичните вземания, каквито са процесните, се погасяват с тригодишна погасителна давност (в този смисъл е и задължителната съдебна практика т.2 от ТР 1/2009г.).

Съгласно общите условия, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, съгласно които клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия, определени по прогнозна консумация в 45 дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят (чл. 33, ал. 1 от ОУ), като след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки топлофикационното дружество издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите, определени по прогнозна консумация, и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки (чл. 32, ал. 3 от ОУ). Съгласно чл. 33, ал. 2 от ОУ клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

С предявяването на иска давността се спира. Искът е предявен на 21.10.2022 г. (чл. 422, ал.1 ГПК), следователно извън обхванатия от погасителната давност период са всички вземания, чиято изискуемост настъпва след 21.10.2019 (чл. 114, ал.1 ЗЗД) – в случая това са вземанията за доставена топлинна енергия за периода септември 2019 – април 2021 г., докато задължението за месец септември 2019 г. става изискуемо според общите правила на договора за пражба на топлинна енергия в последния ден от следващия потребяването на топлинната енергия месец – т.е. на 15.11.2023 г.

Съдът въз основа на изчисленията на приетата по делото комплексна експертиза приема, че за периода септември 2019 – април 2021 г.г. задължението на ответника е в размер на **4457,50 лв.** В тази част искът е основателен и следва да уважи, а за разликата до пълния предявен размер - да се отхвърли, защото, от една страна, ответникът не доказва да е платил непогасените по давност задължения, а от друга, ищецът не доказва да е

предприел действия за спиране или прекъсване на давността в по-ранен момент от завеждането на исковата молба.

Относно иска по чл.79, ал.1 ЗЗД. Вземането на ищеца за услугата „дялово разпределение“ е обусловено от доказване от негова страна на фактите по главния иск по чл.150, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД договарянето на тази услуга и извършването ѝ през исковия период. Отхвърлянето на тази претенция е обусловено от доказването от страна на ответника на твърдените правоизключващи и правопогасяващи факти.

Съгласно общите условия на договора за продажба на топлинна енергия – чл.36, ал.1 и ал.2 клиентът заплаща цената на услугата дялово разпределение, извършвана от избран от него търговец, като редът и начинът за заплащането се определя от продавача, съгласувано с търговците, за което се уведомява клиентът.

В процесния случай по делото няма спор между страните, че именно ищецът следва да събра възнаграждението за тази услуга. Не се спори между страните и се вижда от приетата експертиза и от приетите изравнителни сметки, че услугата е извършена. Това показва, че искът е доказан по основание, а по размер се установява от приетата експертиза за периодите, през които е ползвана и е отчитана потребената топлинна енергия и съответно е извършвана услугата „дялово разпределение“.

Ето защо искът следва да се уважи изцяло за сумата от 76,73 лв., която е начислена за периода септември 2019 – април 2021 г.

Относно исковете по чл.422 ГПК, вр. чл.86, ал.1 от ЗЗД: Искът по чл.86, ал.1 ЗЗД е обусловен от доказването от страна на ищеца на фактите по главния иск, периода на забавата и размера на обезщетението забава, а от страна на ответника - твърдените правоизключващи факти или погасяването на главните задължения на падежите им или заедно с обезщетение за забава.

В случая началото на забавата следва да се постави с поканата до ответника да плати задълженията си – чл.84, ал.2 ЗЗД. Съгласно чл.33 от общите условия на договора по чл.150, ал.1 ЗЕ за продажба на топлинна енергия утвърдени с решение по т.1 от протокол №53 от 28.3.2013 на съвета

на директорите на Топлофикация София ЕАД, одобрено с решение №ОУ-02/3.2.2014 на ДКЕВР поканата следва да се извърши чрез ежемесечното публикуване на сметките на ответника в интернет сайта на ищеца.

Ищецът не доказва да е поканил ответника да плати по този ред, т.е. че е изпълнил задължението си по чл.33 от Общите условия на договора. Ето защо, следва да се приеме, че поканата по чл.84, ал.2 ЗЗД, вр. чл.33 от общите условия на договора е извършена с подаването на исковата молба, но е недоказано това да е станало по-рано, както твърди ищецът.

Общите условия на договора по чл.150, ал.1 ЗЕ за продажба на топлинна енергия, утвърдени с решение по протокол №7 23.10.2014 на съвета на директорите на Топлофикация София ЕАД, утвърдени с решение №ОУ от 27.6.2016 г. на КЕВР, касаещи поставянето на клиентите на ищцовото дружество в забава – чл.33 от същите, противоречат на закона – на чл.84 ЗЗД, според който забавата на длъжника настъпва в изброените хипотези. В случая, предвид липсата *договорена* на клауза за срока за изпълнение, съгласно чл.84, ал.2 ЗЗД забавата следва да настъпи от поканата на кредитора до длъжника. Хипотезата от общите правила на договора за продажба на топлинна енергия в противоречие с този законов текст изпълнява предпоставките по чл.26, ал.1, т.1 ЗЗД. Ето защо, тези части от общите правила на договора за продажба на топлинна енергия, касаещи началото на забавата в противоречие с хипотезата по чл.84, ал.2 ЗЗД са нищожни и не следва да се прилагат. Вместо общите условия на ищеца е приложимо правилото по чл.84, ал.2 ЗЗД, според което длъжникът е в забава от поканата. Ето защо, в тежест на ищеца е доказването, че с покана за изпълнение на изискуемите вземания е поставил началото на забавата на длъжника. В процесния случай ищецът не доказва това обстоятелство, поради което следва да се приеме, че искът е неоснователен и по отношение на частта от исковия период, след влизане в сила на посочените общи правила на договора да продажба на топлинна енергия.

От това следва, че исковете по чл.86, ал.1 ЗЗД следва да се отхвърлят изцяло.

Относно направените по делото разnosки от страните:

Предвид частичната основателността на исковете, ответникът на осн.

чл.78, ал.1, вр. ал.8 от ГПК е длъжен да плати на ищеца направените по делото разноски съразмерно на уважената част от исковите – 82,30 % от 366,23 лв. за разноските от исковото дело и 160,19 лв. – от заповедното дело, т.е. 301,40 лв., съответно 131,83 лв. В изчисленията не следва да се включват разноските на ищеца за комплексната съдебно-техническа и счетоводна експертиза, тъй като с отговора на исковата молба ответникът е признал фактите, за установяването на които е поискана експертизата, но въпреки това ищецът не е оттеглил искането по чл.195 ГПК и експертизата е изготвена без да е била необходима. Ответникът обаче не е дал повод за тези разходи, поради което е налице хипотезата по чл.78, ал.2 ГПК и те следва да се понесат от ищеца.

Ищецът дължи на осн. чл.78, ал.3 от ГПК направените от ответника разноски съразмерно на отхвърлените части от исковите – 17,70 % от 300,00 , т.е. 53,10 лв.

Предвид изложеното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422, ал.1 ГПК, че ответникът Т. И. Т. с ЕГН ***** и адрес в гр.София, бул.Цар Освободител 17, вх.А, ет.1, ап.3 дължи на ищеца „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец” № 23, плащането на следните суми:

- на осн. чл.150, ал.1, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД – **4457,50 лв.** - представляваща цената на топлинната енергия по договор за продажба на топлинна енергия, която е подава към топлоснабдения обект с адрес в гр.София, бул.Цар Освободител 17, вх.А, ет.1, ап.3, през периода септември 2019 - април 2021 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на заявлението по чл.410 ГПК, по ч.гр.д. №57153/22 г. на СРС, II ГО, 73-ти с-в - 21.10.2022г. до изплащането на сумата;

- на осн. чл.79, ал.13ЗД, – **76,73 лв.** - възнаграждение за услугата „дялово разпределение“ във връзка с договора за продажба на топлинна енергия , която е подавана към топлоснабдения обект с адрес в гр.София, бул.Цар Освободител 17, вх.А, ет.1, ап.3 през септември 2019 - април 2021 г.,

ведно със законната лихва, считано от подаване на заявлението по чл.410 ГПК, по ч.гр.д. №57153/22 г. на СРС, II ГО, 73-ти с-в - 21.10.2022г. до изплащането на сумата;

ОТХВЪРЛЯ частично иска по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.150, ал.1, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД – само за разликата от уважената част до пълния предявен размер от 4675,68 лв. и за периода май 2019 – август 2019 г. и - изцяло исковите по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД за сумите от **740,82 лв.**, претендирана като обезщетение за забава за плащане на сумата по чл.150, ал.1, вр. чл.153, ал.1 ЗЕ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД за периода 15.9.2020 - 7.10.2022 г, и 16,08 лв., претендирана като обезщетение за забава за плащане на сумата по чл.79, ал.1 ЗЗД за периода 31.10.2019 - 7.10.2022 г,

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.1, вр. ал.8 от ГПК ответника Т. И. Т., с посочените данни, да плати на ищеца „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД, с посочените данни, следните суми: **301,40 лв.**, представляваща обезщетение за направените от ищеца разноски по настоящото исково дело и **131,83 лв.** – по заповедното ч.гр.д. №57153/22 г. на СРС, II ГО, 73-ти с-в, съразмерно на уважените части от исковите

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 от ГПК ищеца „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД, с посочените данни, да плати на ответника Т. И. Т., с посочените данни, сумата от **53,10 лв.**, обезщетение за направените по делото разноски, съразмерно на отхвърлените части от исковите.

Решението е постановено при участие на трето лице помагач на страната на ищеца ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД.

Решението подлежи на обжалване по реда на Глава двадесета от ГПК - с въззивна жал пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

В случай, че към жалбата не се представи документ за внесена държавна такса по сметка на СГС, жалбата ще бъде върната!

Преписи от решението да се връчат на страните на съдебните им адреси чрез процесуалните им представители.

Съдия при Софийски районен съд: _____